

oldalán feltárt jelenségek közül az Iseumtól É-ra már 1996-ban az ún. Éva-malom területén kutatott épület utcára nyíló homlokzati fala, valamint a Borostyánkő út K-i oldalán futó egykori római szennyvízcsatorna maradványai érdemelnek említést. Ez utóbbit a 2008-as ásatásunk során csak alapig kitermelt állapotban találtuk meg. Az újkori bolygatások miatt az út Ny-i oldalán futó, a járdát az úttesttől elválasztó korlátfal maradványait – a korábbiakkal ellentétben – idén már sehol nem találtuk meg dokumentálható állapotban.

Az ásatás során előkerült legfontosabb leletek

A korábbi évekhez hasonlóan az ideai ásatási évad is igen nagy mennyiségű tárgyi leletet eredményezett. A szisztematikus fémkeresésnek köszönhetően közel 400 db érem került elő. Közülük Domitianus aureusa érdemel kitüntetett figyelmet. Fémkeresés során előbukkant a felső udvaron egy bronzból készült párducsobrocska töredéke, az előcsarnokból pedig egy bronzvödör hatytyús attasa. Említést érdemel még egy ezüst térdfibula, egy ép hagymafejes fibula, egy ólom tükörkeret és egy bronzból készült kígyófejes huzalkarperec is.

Nagyszámú kőfaragvány-töredék látott napvilágot. A már említett, mészkőből készült négy vízelvezető kő (ún. „vályúkövek”), és nem messze tőlük, a feltehetőleg épületdíszelemek felaprításából származó márványtöredékek és szilánkok érdemelnek említést.

Munkatársak: Derdák Ferenc, Isztin Gyula geodéták; Kolonits László, Tártsy Tamás régésztechnikusok; Edőcs Judit restaurátor; Gáspár Norbert, Horváth András, Horváth Dorina, Komjáti Ádám, Kósa Viola, Marosvölgyi Bence, Pálffy Attila, Sós Ádám, Tompa Balázs, Vámos Péter régésztechnikus hallgatók; valamint Balázs Péter, Hódi Attila, Kiss Tamás és Tóth Ágnes.

MLADONICZKI RÉKA – SOSZTARITS OTTÓ

531. Szombathely, Kertész utca 51.

(KÖH 72045)

(Vas megye) Ró

2009. júliusban régészeti szakfelügyeletet végeztünk a gázvezeték-rekonstrukció földmunkáinál. A Kertész utcai árkokban régészeti jelenség, lelet nem került elő. Július 15-én a Kertész utca–Patak utca sarkán (a 2532 hrsz. D-i oldalán) az árok aljában csatári kövekből álló jelenségre lettünk figyelmesek. A felszíntől 83 cm mélyen mindkét metszetfalban (É-i és D-i) csatári kövek jelentkeztek. Az aszfaltozott út kavicsalapozása alatt a kövek szintjéig barna, agyagos feltöltési réteget figyeltünk meg. Az út felületétől 104 cm mélységben került elő a K–Ny irányú, habarccsal kötött, csatári kőből készített fal. A felette megtalált csatári kövek esetleg egykor a fal részei lehettek, de már nem habarccsal kötött állapotban kerültek elő, hanem a barna, agyagos feltöltésben feküdtek a fal felett. A fal K-i vége az árok nyomvonalába esett, a Ny-i pedig elkanyarodott az É-i metszetfalba. A fal feltárása, helyzetének tisztázása

közben néhány római házikerámia-töredék és egy firmaméceses válltöredéke került elő.

Munkatársak: Isztin Gyula, Kőszegi Ádám régésztechnikusok.

KISS PÉTER – MLADONICZKI RÉKA

532. Szombathely, Kossuth L. utca 33–37.,

Thököly I. utca 7–9. (KÖH 70141)

(Vas megye) Ró, Kö

A Kossuth és Thököly u. által határolt 5324 m² nagyságú területen (6317/1, 6313/2 hrsz.) 2008. november 3. és 2009. február 7. között folytatódott a megelőző régészeti kutatások. A 2008. évi II. ütem 383 m²-t érintett a telek Ny-i oldalán. Az újkori pincék által határolt terület három egymástól részben elkülönített felületből állt; É–D-i irányban mintegy 30 m hosszúságban és 25 m szélességben húzódott.

A korábbi ütemek próba- és megelőző feltárásain előkerült római kori maradványok, ill. az érintett területtől mintegy 50 m-re ÉÉK-re húzódó római városfal alapján Savaria egy újabb római kori részletének előkerülésére számítottunk. A terület régészeti fontosságát növelte az a felvetés, miszerint Savaria D-i városfalának sarkaitól D-i irányba, egy félkörívben húzódó, római- és/vagy középkori eredetű sánc helyezkedik el. Ez a sánc elméletileg metszette a kérdéses területet. Mivel a telek K-i oldalának feltárása során nem bukkant felszínre, ezért előkerülését ezen a szakaszon vártuk.

A feltárt terület K-i oldalán egy római kori, csatári kövekből és téglákból falazott L-alakú pillérsor került elő. A hozzá tartozó egykori járósínt az újkori bolygatás megsemmisítette, de magassága egy a közelben megmaradt (ásatási területtől kb. 10 m-re É-ra, elhelyezkedő) római kori falcsont, ill. terrazzo alapján rekonstruálható. A falcsont és a pillérsor feltehetőleg egy valamikor összetartozó nagyobb méretű, mediterrán jellegű épület maradványai lehetnek. A pillérsor alatt egy azzal megegyező tájolású faszerkezetes építmény részletét tártuk fel.

A terület Ny-i oldalán a régészeti jelenségek fölött még 1,2–1,5 m vastag újkori rétegek húzódtak. Ezek elbontása után egy zömmel római kori leletanyagot tartalmazó, vastag, Ny felé lejtő törmeléksáv került elő. Alatta jól megfigyelhető volt egy ÉNy–DK irányban húzódó rétegtani elválás, amely két, egymástól jól elkülöníthető részre osztotta a területet. Az elválás oka pedig a Perint-patak egykoron itt húzódó mellékága volt (Zentai Zoltán geológus megállapítása). A hajdani patakmeder több, egymástól elkülöníthető, változó felületi kiterjedésű, Ny felé lejtő üledékréteggel, valamint az alatta előkerült kavicsággal nagyon markánsan, jól nyomon követhetően jelentkezett.

Az üledéksáv, amely egyértelműen kijelölte az egykori vízfolyás határait, K-i szélén egy kettős cölöplyuksor futott. Az üledékben ugyanakkor egy faszerkezet viszonylag jó megtartású, DNy–ÉK irányba ledől ma-